

printre stâncile colțuroase

Maria Ieva

îmi voi permite într-o zi să mor
ca și cum n-aș fi trăit niciodată
într-un univers construit din versuri
unde pot trăi fără împărtașanie
căci pâinea din mine nu dospește
nici sângele nu umple fântânile cerului
doar o lumină cu marginile zimțate
se agață după gâtul infinitului
ca un cordon ombilical legând
începutul de sfârșit

din puncte de vedere diferite
din drepte fără origine
mărginite la capete de iubire
mă voi naște ca un copil curcubeu
printre stâncile colțuroase
crescute în venele tale
și ca un fluture de o zi
vei îngădui să trăiesc în tine
ca și cum moartea nu ar exista